

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Qua ratione complurium virginum pudicitia, Christi præsidio, ab improborum vi, vel in ipso prostibulo sit servata. Sect. 6. n. 47.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

modi propter castitatem sibi intulere, quas sectione 7. recensebimus.

**QUA RATIONE COMPLURI-
um virginum pudicitia Christi praesidio ab
improborum vi, vel in ipso prostibulo
sit conservata.**

SECTIO VI.

47.

EXiis, quae attulimus exemplis, satis constat virgines Christi, quae vel pro eius fide, vel pro tuenda pudicitia, vel pro utraque mortem fortiter subierunt, fuisse illas quidem eximia in Christum charitate flagrantes, servandae virginis studio praeclaras, animi constantia in perferendis tormentis invictas, multitudine autem propemodum infinitas: quae exire cum tyranni, qui eas tot, tantisque tormentis subiciebant, mirum in modum discruciantur; quod à muliebri sexu imbecillo vinci te conspicerent ideo Satanæ instinctu, nonnullas ex iis, quas tormentis superare non poterant, eis martyrii palmam invidentes, vitam quidem servabant, sed stupri minus, & pudoris iactura eas terrete, ac torquere conabantur; eaque de causa interdum ad Lupanar productas, petulantium hominum libidini prostituebant. Ex quo Tertullianus in Apologetico adversus gentes cap. 50. agens de saevitia Tyrannorum in Christianos, pulchre demonstrat vel ipsorum testimonio, quanto studio Christiani castitatem colerent, quam omni vita cariorem ducerent; Tertulliani verba sunt: Probatio est innocentiae nostra iniquitas vestra, ideo nos hac pati Deus patitur: nam & proximo ad Leonem damnando Christianam potius, quam ad Leonem, confessi estis labem pudicitiae apud nos atrocioris omni poena, & omni morte reputari; nec quicquam tamen proficis exquisitio quaeque crudelitas vestra; illecebra est magis, sectas plures efficiuntur, quoties metimur à vobis, semen est sanguis Christianorum. Ita Tertullianus.

S. Lucia
virg. & m.

At vero Sanctae virginis Christi auxilio munitae probe intelligebant, si quid invitae hoc in genere parerentur, sibi ad peccatum non imputari: hinc Sancta Lucia virgo praeclarissima cum dixisset Tyranno: caste, & pie viventes templum esse Spiritus sancti, & Praefectus, jubebo te ad Lupanar duci, ut te Spiritus sanctus deserat, respondit dignam tanta martyre senten-

tiam: Si invocam jussere violari, castitas mihi duplicabitur ad coronam. neque hoc ignoravit sancta virgo Irene, sanctarum Agapes, & Chioniae soror, quae modum legimus in martyrio S. Anastasiae apud Surium tomo. 6. Cum enim Praefectus Lupanar ei minaretur, Irene haec respondisse scribitur. Cum aliquid turpe sit per vim, & repugnante voluntate, ut quidem, qui coacti sunt videtur potius esse supplicium, quam peccatum, reos autem constituit eos, qui vim attulerunt, sic illa. Quod egregie explicat sanctus Basilus lib. de vera virginitate, ubi docet tempore persecutionis virgines divina virtute à corruptione servatas, ut mox dicemus; additque nihil obfuisse virginibus, si quae invitae eo tempore violatae sunt, & rationem reddit, quare id Deus permiserit; verba Basilii haec sunt: Si quae etiam inquit, virgines tempore persecutionis vim passae sunt, non consentiente ad voluptatem anima, quia mortua corpora violari barbara feritate putabant integram, atque incorruptam animam, nec aliena libidini consentientem sponso suo & fide, & virginitate inclutam majori cum gloria, & laude obulerunt. Voluit profecto Dominus dignanter ostendere eas, cum ipsius nominis confessionem praesenti corporis honestati praeulissent, nec animas per negationem fuisse violatas, & corpore non consentiendo voluptati, integras omnino exiisse, nisi forte, qui per summam vesaniam jugulatae virginem violare pergit, cum quis mortuam quoque eo concubitu violasse fateatur, se quippe ipse corrumpit, ipseque corumpitur, virgo absente anima in violata perditur: similes profecto sunt, quae cum inter persecutiones, casusque omnes illuderentur à viris quilibet quomodo dolibet passae ex ea mortificatione carnis, integrae, atque incorruptae persisterunt. haec ille. Et Augustinus in eandem sententiam Epistola centesima vigesima secunda ad Victorianum: Gravissima, inquit, & multum dolenda est illa captivitas fornicarum castarum, atque sanctarum, sed non est captivitas earum Deus, nec captivitas deserit suas; quod probat exemplo sanctimonialis à Barbaris ductae in captivitatem, cujus pudicitia Dei beneficio intacta est servata, ipsaque ad suos est remissa: quare hortatur, ut ejusmodi periculis orent Deum verbis illis, quibus in captivitate oravit Azarias apud Danielem, & mox: Haec, inquit, illis dicentibus, & ad Deum ingemiscens omnino suis aderit, qui suis adesse consuevit, & aut nihil in eorum ca-

Irene virg.
& mart.

Virginitas
laurea
invisus
nemo amittit.

flissimū membrū libidine hostili perpetrari permittebat, cum earum animus nulla confessione turpitudine maculatur, vitam carnem suam defendit a crimine; & quicquid in ea non commissi nec permisi libidinis est, solus erit culpa sua sensu, omninoq; illa violentia non pro corruptio-
nis, sed pro passionis vulnere deputabitur. Tantum enim in mentis valet integritas castitatis, ut illa inviolata, nec in corpore possit pudicitia violari, cuius membra potuerunt superari. hęc Augustin.

Cæterum Christus Dominus, qui in sexu fragili Victoriam martyri contulit, virgines suas in tanto discrimine constitutas, non deser-
bat, & crebro variis modis intactas custodiebat, ut idem Basilus loco citato his verbis testatur: *Cum feruere persecutionum immunitas, electa virgines propter sponsi fidem ad illudendum in ius hominibus traicta corporibus inuolantur, ut idem Basilus loco citato his verbis testatur, eo scilicet, cuius gratia id perferre-
bant, impiorum conatus in earum carne irretitos arguente, & integra earum corpora non sine pro-
digio divina virtute custodente.* hęc Basilus. quod subiectis exemplis peripicuum erit.

43 Flavia Domitilla 7 Maji hęc Titi & Domitiani Imperatorum neptis facio virginitatis velamine à S. Clemente successore Aureliano Titi Aurelii Consulis filio, cui deiponta fuerat, nubere recusavit, à quo delata quod Christiana esset, iussu Domitiani est deportata in Insulam Pontiam: *Quam, inquit Hieronymus Episcopus, 27. Flavia Domitilla clarissima quondam familiarum pro confessione nominis Christiani nobilitavit auxilium, ubi in cellulis longum duxit martirium.* sic ille. Deinde Terracinam deducta, doctrina & miraculis plurimos ad fidem Christi convertit, inter quos fuere Theodora, & Euphrosina virgines collactaneæ. Verum cum Aurelianus Terracinam venisset, unam cum Sulpitio, & Serviliano sponsis Theodoræ, & Euphrosinæ, ut omnes simul nuptias celebrarent cum suis sponsis: isti auditis, & visis miraculis Domitillæ, in Christum crediderunt, & Aurelianus hortabatur, ut honorem Deo daret. At ille in sententia pertinax, Domitillam iussit in cubiculum includi, ut ei illaturus, & post coenam cepit saltare, ut moris est in nuptiis, & repentinā insanā correptus, duos integros dies, totidemq; noctes absque intermissione saluavit, donec coartens expiraret. *Luxuriosus verò frater Aureliani potestate à Tra-*

jano accepta Sulpitium, & Servilianum Prefecto Urbis tradidit, à quo pro Christi nomine iussi sunt decollari. Domitilla vero cum Theodora, & Euphrosina in censo cubiculo, in quo morabatur inclusa, unā cum eis gloriosum martyrii cursum confecit, quarum corpora integrā inventa à Cæsario Diacono sunt sepulta: ejus festum celebratur die 12. Maji, unā cum SS. Nereo, & Achilleo. S. Flaviæ Domitillæ in exilium ad Pontiam Insulam pulsæ meminit Eusebius l. 3. c. 14.

Seraphia virgo apud oppidum Viadinesse passa 3 Sept. sub Hadriano Principe. hęc genere Antiochea, Sabinam ad Christum convertit. eumq; à Beryllo Judæe, cui dixerat si se mādā Dei auxilio conservaret, templum esse Dei, ut templum desineret esse Dei, duobus laicis juvenibus Ægyptis illudendam tradidit, à quibus in cubiculum obscurum adducta, cum ei oranti vim inferre vellent, facto horribili terrore motu pene exanimis in terram membris omnibus dissolutis corruerunt, mane facto insitante Præside Seraphiæ precibus juvenes illi incolumitati restituti affirmarunt, juvenem decorum, statura procerum, & solis subare resurgentem, se inter Seraphiam, & ipsos interposuisse, ac propterea viribus defectos inter-
rā cecidisse. Præsides vero magicis artibus tribuens iussit eam a dentibus facibus inflamari, quæ mox extinctæ sunt, ministris in terram cadentibus, postmodum suffusus cæsa, terræ motu magno facto fragmentum quoddam a fuste, quo virgo cædebat in dextrum Præsidis oculum iniecit, & post iterum ejus inamine or-
bitus est, dehinc gladio decollata, & à S. Sabina in suo sepulchro est tumulata, in quod postea illatum est corpus ejusdem Sabinæ martyris, cujus festum 29. Aug. celebratur. hęc de S. Seraphia in martyrol. & apud Sur. & Petr. de Natal. l. 8. c. 50.

Dionysia virgo Troade passa, sed Lampfaci in Helleponto condita 15. Maji. hęc 17 ætatis annum agens in persecutione Decii præsens ad exitum tormentis, quibus pro Christo cruci-
batur Nicomachus, Andreas & Paulus: sed cum Nicomachus tormentorum acerbitate Nicomachidē Christi abnegasset, id idq; factificasset, *huic à illico à dæmone arreptus in terram elisus pro-
Christi spiriam linguam dentibus mandens expiravit.* de discedens Dionysia vero exclamavit: *O se infelicissimum illi o expi-
hominum, qui propter unius hora spatium vitam perpetuam, & inenarrabilem pœnam tibi*

acqui-

*Dionysia
virginis
si vim in
ferre cupie-
tes ab An-
gelo tor-
rentur.*

acquifisti. Interrogata itaque & se Christianam confessa, duobus juvenibus illudenda traditur, qui cum eam violare niterentur, Angelus Domini immenso lumine eis apparens tanto ipsos timore percudit, ut ad pedes virginis prostrati, illam, ut pro eis intercederet, rogarent. Præfens verò Paulum, & Andream flagellis caesos populo occidentos tradidit, eosq; pedibus attritos extra civitatem lapidibus obruerunt, ad quos accitens Dionysia, ne ab eorum certamine disjungeretur, Proconsulis jussu gladio est caesa, quorum corpora Lampfaci una cum corpore Petri Adolescentis ab eodem Proconsule in ea civitate martyrio affecti sepulta sunt, quorum omnium festum 15. Maji celebrantur. hæc ex Vincentio in Spec. hist. l. 11. c. 46 & Petro de Natalib. l. 5. c. 4.

*Columba
mar. vir-
ginitas per
Ursam de-
fensa.*

49. Columba virgo 31. Dec. apud Senonas in persecutione Valeriani, cum Imperatoris jussu in meretricum Iustis, omnibus prostituenda exponeretur, & juvenis quidam impudicus ejus cubiculum ingressus esset; Ursæ ferocissima & caeva illuc fugiens apprehensum eum in terram stravit intendens in Columbam, ac si nutibus interrogaret, quid juberet, ejus jussu illæsus dimissus ad fidem Christi convertitur. Ursæ verò ad januam manens neminem ingredi permittebat: quare igne accenso, Ursæ jubente Columba, per tectum aufugit, ignis ab imbre extinguitur: Columba deniq; gladio est caesa. hæc apud Vincentium in Spec. hist. l. 11. c. 104. & Petro de Natalib. l. 5. c. 24.

*Daria vir-
ginitas
à Leone de-
fenditur.*

Nec ob simile contigit Dariae virgini nobilissimæ Romæ sub Numeriano Imperatore, cui ad Lupanar detrusa, Leo è stadio in ejus domum fugiens præsidio fuit; nam juvenem flagitiosum ingressus pedibus conculcavit, oculis in Virginem intentis, ut quid fieri vellet, imperaret. At illa cum dimissum seclerum suorum arguens ad Christum convertit: Leo verò fores oblectabat, ne quis intraret; cum autem venatores Leonem capere conarentur, divina virtute Leo singulos humi dejiciens detinebat nihil illis mali inferens; qui omnes ad fidem conversi recesserunt, postea igne in domum injecto Leo à Daria recedere jubetur: tandè Daria cum Chryfanto conjugè via Salaria in arenario viventes terra & lapidibus obruuntur die 25. Oct. ut videre est apud est apud Sur. eo die.

*Marciana
virginis*

Marciana virgo in Mauritania Casariensi 9. Jan. hæc ob Dianæ simulacrum in platea con-

fractum, à ministris Judicis caesa, ejus jussu in prostibulum compulsa cuidam gladiatori illudenda traditur, qui cum ad eam noctu ingredi vellet, paries angularis lapideus divinitus constructus, atq; interpositus eum prohibuit, manè ad pedes virginis prostratus erroris veniam, ejuſq; ad Deum preces efflagitavit. Cumq; Judex alterum gladiatorem mutasset, similiter & paries ortus eum à Marcianæ contumelia separavit, tertio quoque tradita, pari ratione servata est, ea tandem bestis objecta, leo immisus mansuetus efficitur: sed postea à Tauro in oculo est percussa, & tandem à Leopardo discepta cute martyrium fortiter consummavit; ejus dies in Martyrol. non tantù 9. Jan. in Mauritania, sed etiam Toleti 12. Jul. attribuitur, & Baron. ait primam diem esse natalis, alteram translationis: ejus martyrium apud Vincentiū describitur in Spec. hist. l. 13. c. 36. & 37. & apud Petrum de Natalib. l. 2. c. 58.

Thecusa, Alexandria, Claudia, Faina, Euphrasia, Matriona, & Juliae virginis Ancyrae in Galatia 18. Maji. Hæc à Præfide primum prostituta, sed divina virtute servata, lapidibus ad colla ligatis, in paludem meræ sunt: quarum reliquias collectas cum Theodorus nepos S. Thecusa honorificè sepelisset, à Præfide severissime dilaniatus, deinde ense percussus, martyrii coronam accepit.

Sufanna filia S. Gabini Dalmatae, & S. Caji Papæ neptis ex fratre, ex genere Diocletiani Imperatoris virgo nobilissima 11. die Aug. hæc Galerii Maximiniani, qui in filium adoptivum à Diocletiano Imp. adoptus erat, conjugium sæpius rogata constanter recusavit, quod virginitatem Deo vorisset, cumq; Diocletianus, ut ex suo genere uxorem illi traderet, id modis omnibus procuraret, (quod ei videt ostendit Baronius tom. 2. Annal. ad ann. 249.) Sufanna verò nullis rationibus ad id consentire vellet tandem Galerius Maximianus noctu ad cubiculum ubi illa orabat, vim ei illaturus veniens vidit supra eam Angelum Domini multaluce circumfusum, quare perterritus, rapida fuga ad palatium se recepit; post hæc sustibus caesa domi suæ jussu Imperatoris capitis obrutacatione martyrii palmam promeruit: cujus corpus Serena Augusta uxor Diocletiani occultè Christiana (cujus memoria in Martyrol. habetur die 16. Aug.) suis manibus aromatibus conditum sepelivit: hæc ex Breviario, & vita ejus apud Sur.

Theo.

Theophila virgo Nicomediae 28. Decemb. in persecutione Diocletiani cum Domna & Agape virginibus, & Inde Eunucho passa est an. Domini 301. Hæc pulchritudine, genere, & virtute præstans iussu Galerii Maximiani ad Lupanar ducta, cum pro suæ integritatis tutela ad Christum preces cum lacrymis sudisset, cepit ibi sanctum Evangeliorum librum legere. Unus autem ex intemperantibus ad eam ingressus, cum jam propè esset, maximo tremore correptus humi procumbit mortuus, & sic ad Theophilæ pedes jacebat non spirans: post multas horas alius ingressus lucis fulgorè conspicit, & obrutu orbatu quærebat absq; læsione exire: plurimis quoq; eo ingressis idem contigit, complures vero non ex libidine, sed studio cognoscendi ea, quæ fiebant, ingressi videntur Theophilam honestè sedentem, atq; legentem & juvenem prope eam stantem luce, ac decore incredibili, veluti quædam tela fulgoris ex oculis emittentem, quibus conspectis, metu diriguerunt, & celeriter aufugerunt: omnes quidem libidinis oblii, nonnulli etiam ad Christum conversi; Angelus autem è domo eam educens sistit ad fores templi, ubi Christiani ad Dei laudes erant congregati, & virgine salutata recedit: hujus egregiæ virginis memoria in Martyrol. die 28. Dec. adnotatur: cum tamen multa millia Nicomediensium martyrum, qui ad Natalem Domini convenerant, & in Ecclesia combusti sunt) inter quos fuit Agape, & ut existimo etiam Theophila) die 25. Dec. commemorentur: Græci tamen, ut celebrius hoc festum peragerent, in Menologio in diem sequentem transtulerunt, ubi etiam 20. millia fuisse scribuntur. hæc omnia ex martyrio Sanctorum Indes, & Domnae & 20. millium martyrum Nicomediensium apud Sur. tom. 6. 26. Dec. quorum acta sincerissima existimat Card. Baronius tom. 2. Annal. ad ann. 301.

Agape,
Chionia,
& Irene
virg. &
martyr.
Præfeti o-
culis divi-
nitatis sub-
ducuntur.

30. Agape Chionia, & Irene sorores virginis Theſsalonicæ sub Diocletiano, & duæ quidem priores 3. Aprilis, postrema verò die quinto ejusdem mensis, Christi causa martyrium fortiter subierunt anno Domini 304. cum enim Diocletianus eas Christianas esse intellexisset, ad se perductas, primùm blandis verbis, & promissionibus à Christo abducere conatur, sed frustra; post àurus in Macedoniam, Dulcicio Præfeto earum judicium delegat, qui suo tribunali eas sistendas præcepit: sed cum repente oculis apertis nihil videret timens, ne quid

pejus ei eveniret, eas remisit in carcerem; quoniam autem earum amore captus erat, multis pollicitationibus eas ad suam libidinem inclinare conatus est, sed cum illæ constantè renuerent, ad eas in cubiculo quodam inclusas, ubi coquinæ vasa servabantur, libidine inflammatus accessit: sed ibi mente alienatus dum virgines tractare purat, ollas amplectebatur, & cacabos, ac sartagines osculabatur, quare ex fulgine facie quidem sordidus, & niger, vestibus autem fumum, & retrum odorem mittebat: cum ergò ad eò deformis egressus esset, lictores, qui eum præforibus præstolabantur, tanquam monstrum averſati fugam arripiunt: is verò causam ignorans arbitratus se ab illis injuria affectum, ad palatium Imperatoris accurrit, eos accusaturus, Imperatoris verò satellites eum ita denigratum non agnoscetes, tanquàm morionem pugnis, & calcibus ab ingressu arcebant: vix tandem ab uno ex suis familiaribus agnitus, & domum reductus, sibiq; redditus, quæ gerebantur agnovit; quod ipse magicis artibus tribuens, sibi virgines præsentandas iussit, quas præcepit astare nudas; sed vestes earum corporibus ita adhæserunt, ut à licitoribus nulla ratione detrahi potuerint; quin etiam Præfetus profundissimo somno in ipso tribunali correptus excitari non poterat: quare Imperator Sinesio Comiti earum mandat examen, qui cognita earum in fide constantia Agapem, & Chioniam in ignem misit, ubi à flamma intactæ oratione ad Dominum facta, animas reddiderunt. Irene verò ut simulacris immolaret frustra tentatæ prostibulum minatur illa verò liberè respondit, per ea, quæ aliquis repugnante voluntate per vim patitur, minimè pollui: quare militibus eam in Lupanar deducendam tradidit: protinus autem Angeli militari veste induti, si à Præfeto missi essent, ut eam alio transferrent, ipsam in montis cujusdam cacumine immensas Deo gratias agentem statuunt: quare ad Præfektum perlata, ad montem accessit, Virginem tamè, quam videbat, apprehendere non valebat: itaq; à matutino tempore ad occasum usq; solis circumerrans accedere nitentur: interim à milite quodam Præfeti sagitta percussa animam Deo reddidit, Harum trium virginum corpora unguentis delibuta, & linreis composita sepulture mandavit S. Anastasia; ex cujus martyrio, quod ex Metaphraste extat apud Surium tom. 6. hæc accepimus, quibus ad stipulatur Vincentius in Speculo histor. lib. 12. cap. 59.

Earum constantiam
Deus magna prodigia ostendit.

& sequentibus, & Petrus de Natal. l. 3. c. 24. & 32. quamvis ex eodem Metaphraſte Surius to. 2. die 1. April. harum ſanctarum martyrium ex notariis exceptoribus collectum, plurimis omissis breviter comprehendat.

in eodem S. Anaſtaſia martyrio, quod apud Surium tom. 6. ex Metaphraſte deſcriptum diximus, narratur de S. Theodora, quæ cum tribus filiis Chriſtum confeſſa, ad Lupanar damnata, admirabili ratione à contumelia eſt ſervata. Hæc ex Civitate Nicæa Bithyniæ orta in Macedonia cum tribus liberis, unâ cum S. Anaſtaſia degebat, & Diocletiano propter Chriſti fidem deſerta, eiq; exhibita, cuidam Comiti Leucadio ejus amore capto, eamq; in uxorem petenti: à Diocletiano conceditur, ipſa tamen Leucadio conſtanter dixit: *Si meus opes quaru, ideoque me in uxorem ducere cupi, illas omnes tibi relinquo: ſecum vero conjugium nulla ratione inibo.* Quare Leucadius cum nulla ratione in ſuam ſententiam pertrahere poſſet, eam vindictam Nicetio Proconſuli Bithyniæ tranſmiſit: cumq; Nicæa coram eo, una cum filiis Chriſti fidem liberè eſſet confeſſa, Judex primogenitum nomine Evodium ſultibus cædi juſſit; Theodoram verò cuidam Hirtaco viro petulantis illudendam, & inter meretrices conſtituendam tradit: qui, cum eam perducere vellet, vultu protinus eſt mutatus; aſſerebatq; Proconſuli, vidiffe ſe juvenem quendam formoſum, habitum decorum ſimul cum Theodora, qui ei in caſſo colapho nares contrivit, ita ut ſanguinem excuſſerit: quare ne intueri quidem martyrem poterat ſine timore. Proconſul denique eam cum tribus filiis, igni tradidit; cujus memoria in Martyrologio adnotatur die 2. Aug. de ea Vincentius lib. 12. c. 65. & Petrus l. 7. c. 14.

*Euphemia virginis-
ta vim
molientes
à dæmone
mulſan-
tur.*

De S. Euphemia Chalcedonenſi virgine, & martyre filia Philophronis Senatoris, & Theodoros piæ ſæminæ, cujus feſtum 16. Sept. commemoratur: illud refert Petrus in Catal. libr. octavo. cap. 84. Judicem libidinis facibus incenſum, eam alapis diu cæſam, & in carcerem remiſſam, in tecum animo eam opprimendi, ſed repente manus ejus exaruit, quod cum præſtigii tribueret, domus ſuæ præpoſitum ad eam miſit, ut ejus animum ad ſuæ libidinis aſenſum inclinaret: at ille carcerem obſeratum, nec clave, nec ſecuris aperire valuit, quin etiam à dæmone arreptus ſe ipſe dilanians, vix

evaſit. reliqua quæ ad hanc virginem clariffimam ſpectant ſect. 4. diximus.

51. Agnes virgo Romana clariffima 21. Jan. Hæc 13. ætatis anno conſtanter rejecto conubio filii Symphronii Urbis Præfecti, qui ejus amore flagrabat, magniſq; muneribus eam expetebat: Cum Symphronio evocata omni perſuadendi artificio adhibito ad filii conjugium aduci non poſſet quod Chriſtum ſuum ſponſum, à quo annulo ſubarrata eſſet, deſerere noſſet, Præfecti juſſu ad Lupanar ducitur ſub voce præconis, Agnetem ſacrilegam proclamantis. ſtatim autem, ut expoliata eſt (verba ſunt Ambroſii l. 4. Epiſt. 34.) crine reſoluto tantam denſitatem capillis ejus divina gratia conceſſit, ut melius videretur ſimbris earum, quàm veſtibus teſta; ingreſſa autem turpitudinis locum, Angelum Domini reſeparatum invenit, ut circumdaret eam immenſo lumine; ita ut nullus poſſet eam præ ſplendore reſpicere, ei autem oranti apparuit ſtola candidiſſima, qua, cum gratias Chriſto egiſſet, te induit; quo cum Præfecti filius eam violaturus eſſet ingreſſus, vidiffetq; clariffima luce circumfulſam; niſi omnis in ipſum lumen irrueret, priuſquam manu eam contingeret præfocatus, à diabolo expiravit, mox precibus Symphronii permota Agnes, oratione fuſa, cum in vitam revocavit, qui Chriſtum magna voce confeſtebatur. At verò Aſpaſius Vicarius in ardentem rogam Agnetem injici imperat, quam diviſa in duas partes flamma non attigit: imò verò ea orante extinctus eſt ignis: tandem in ejus guttur gladium mergi præcipit, atq; ita Chriſtus ſibi ſponſam, & martyrem confeſtravit, ad eam poſtea tumulum via Nomentana Conſtantia Conſtantini Imperatoris filia orans in ſanabili morbo curatur, ibique magnificentiſſimam conſtruxit Eccleſiam.

Nec prætereunda eſt Emerentiana virgo, & martyris Agnetis collactanea, quæ adhuc catechumena cum ad ejus ſepulchrum oraret, à Gentilibus lapidata eſt die 23. Jan.

Lucia virgo Syracuſana genere & martyrio nobiliſſima 13. Dec. Hæc rejecto ſponſo, cui contra ejus voluntatem parentes deſponderat, ab eo ad Paſcaſium Præfectum quod Chriſtiana eſſet, delata; à Præfecto ad Lupanar deduci jubetur, ut ejus caſtitati à populo illuderetur, & hac ratione à Spiritu ſancto, cujus templum Lucia caſtè & piè viveates eſſe dixerat, deſeretur.

S. Agnetis
virginis
ab Agnetis
cuſſionem

Eadem
ſuam Præ-
fecti filium
ad vitam
revocat.

In ardentem
rogam in-
jecta non
uritur.

Conſtantia
Conſtantini
Imperatoris
filia vul-
nerum
reſtat.

Lucia vir-
go & mar-
tyris
& pluriſ
pena
lucis eva-
dit.

retur: cui illa excelsio animo respondit: *Si in vitam iussura violari, castitas mihi duplicabitur ad coronam.* verum eam tanto pondere fixit Spiritus S. ut nulla hominum vi, nec funibus additis, nec bouum jugis plurimis de loco dimoveri posset, quare Praefectus circa ipsam pice, resina, ac ferventi oleo perfusam, ignem accendi imperat: sed eum è flamma nihil laederetur, tandem gladio in gutture percussa sumpta in eodem loco sacrosancta Eucharistia, & praenunciata pace Ecclesiae, quae futura erat Maximiano, & Diocletiano mortuis, victrix martyrium consummavit. Illudque admiratione dignum contigit, ut priusquam spiritum exhalaret, Paschasius, qui Romae fuerat à Siculis rapinarum accusatus, ferro vinculus ante eius oculos Romam perducendus traheretur, ubi propter sua scelera capitalem excepit sententiam. Quanti autem Deus Luciae virginitati tribuerit, illud facile declarat, quod S. Agatha eidem Luciae matris sanitatem perent, per visum dixisse legitur: *Sicut per me Civitas Catanensium sublimatur à Christo, ita per te Syracusana Civitas decorabitur, quia iucundum Christo in tua Virginitate habitaculum praeparasti.* haec S. Agatha, quin etiam nomen ipsum Luciae Deus optimus ad eum magnificavit, ut propter eam, quam cum lucis voce habet affinitatem, voluerit, ut pro oculorum luce, quam mortales tantifaciunt, & sine qua senior Tobias oculis captus: *Quale, inquit, gaudium mihi erit, qui in tenebra sedeo, & lumen Caeli non video,* ut pro hac, inquam, oculorum luce tuenda, vel recuperanda homines ad virginem sanctissimam Luciam accurrant, in eaque sibi praesidium ponant, cuius apud Deum preces in hac praesertim re efficacissimas experiuntur, quem admodum ex plurimis in eius templis, vel ad eius imagines appensis, seu tabellis, seu oculis argenteis, quibus se voti reos homines testantur, cognoscere licet.

(**)

VIRGINES CHRISTIANÆ AD
Lupanar compulsæ, & mira arte à
Christianis inde eductæ.

Sed & his atrox virgines aliis, quæ propter Christi confessionem a tyrannis ad metricum loca compulsæ à Christianis vi, sumabili quadam arte delusis leonibus, ab omni turpitudine sunt vindicatæ. S. Ambrosius, l. 2. d. Virginit. hoc recens exemplum se profetere scribit. Virgo quædam nuper Antiochia propter egregiam formam à mulis in uxorem expectata, verum ne frustra expectarent, perpetuam se virginitatem colere declaravit, adveniente persecutione ad Tribunal produci, & puella, aut sacrificare, aut Lupanari prostitui iubetur, ducitur ad Lupanar, ibi pro integritatis tutela Christum exorat, & ecce vir militis specie terribilis, sed tamen Christianus irrupit, eiq; ut vestimenta mutaret, perluadet, tradit ei pileum qui tegat ei crines, & ora; chlamydem, quæ occultet reliquum corpus: mutato habitu avolat puella de Lupanari; miles vero deprehensus damnatur pro virgine: quæ hoc audiens ad locum supplicii cucurrit, pro certamine inter se de nece contendebant, dum quilibet vitam pro Christo ponere, & alium liberare conabatur: *Verum duo, inquit Ambo contenderunt, & ambo vicerunt, quia ambo sunt martyris coronam assecuti.*

Theodora virgo Alexandriae in persecutione Diocletiani 28. Apr. hæc clarissimis parentibus orta Eustasio Præsidis se Christianam, & propter Christum suppetas recussisse, Christoq; virginitatem dicasse libere confitæ est, cui Præces, Imperatores inquit, iusserunt vos, qui virginitatem servatis, aut diu immolari, aut pudorem contumiliam pati. At Christi virgo infraacto animo respondit: *Si violare coegeris, non eris hæc impudicitia, sed vi & injuria: iussu tandem Præsidis in prostibulum ducta, Domino pro sua virginitate preces fudit; cum autem certatim quisque ad eam ingredi studeret, repente quidam ex Christianis religiosissimis nomine Didymus militari habitu indutus primus ad eam intrat, ut hac ratione ejus pudorem servaret: cumq; Virgo primo ejus alpestru contenta esset, tandem causa adventu educta iussaq; mutare vestes, ut ex loco se expediret, occreis, & reliqua militari veste se induit capiti*

CCCC 2

galcam

52.
Miles pro
tuenda
nulla vir-
ginitate
cum ea
martyrio
coronatur.